

RECORDS D'ESTIU

Exposició d'Iván Triay a Ciutadella

Els records d'estiu de n'Ivan Triay conviden a quedar-s'hi a viure, a apropiar-se de les vivències que evoquen. Conviden a plantar bordo dins un d'aquests quadres i botar i ballar i besar i cantar patim patam patum. La pintura de n'Ivan Triay escampa bimbolles de sabó i paraules blaves i salades. Fabrica felicitat. Són dibuixos animats. Una festa de carrer. Els records, que pinta des de Barcelona, són alegres i dolços i tendres i esdevenen un antídot contra la malenconia vessuda i negra, perquè el blau del cel o el verd del camp són acollidors.

Algú ha escrit que n'Ivan fa pop-art. Tal vegada se'n podria dir que és un pintor naïf que ha crescut, i amb ell ho ha fet la seua obra. En tot cas, la contemplació d'aquest treball provoca això que ara s'anomena bon rotllo. Als seus quadres hi ha persones amb argument: homes i dones que són vius i tenen una història per contar. Podríem escriure un relat per a cada una de les escenes quotidianes que es poden contemplar a aquesta exposició. A qui espera aquest home assegut a l'Imperi? Ja fa estona que hi és perquè s'ha acabat el cafè i ja ha llegit tot el diari. On va la glamourosa Isadora Duncan a la menorquina? Ja li ha demanat per casar-se l'al·lot que menja peix frit al Balear amb

una jove tota empegueïda?. Sí, i ella no sap què contestar. L'estima, però... són tan joves, encara no tenen una feina fixa.... I els moixos? Quina relació té n'Ivan amb els moixos? I així podríem continuar l'exercici.

Fa anys que conec l'obra d'Ivan Triay. Em vaig enamorar dels seus quadres quan ell mateix els venia a una paradeta del Mercat des Rodol els fosquets d'estiu de Ciutadella. I així va ser com alguns dels seus personatges em van acompanyar fins a València, i encara romanen arreglerats a la pared gran de l'estudi. La història encara s'embolica més, perquè hi ha una dona que mira la mar brava amb espant i té els cabells tan llargs que surten del quadre, que va inspirar la "meua" Clara Llabrés d'*Enllà de la mar*. Així és que aquesta nova col·lecció de n'Ivan Triay que ara podem contemplar a Art i Joc són un regal. Els seus records són les nostres alegries.

Esperança Camps. València,
febrer de 2007